

Lezen: Mattheüs 4: 12 - 22

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Het zal u ongetwijfeld ook meerdere malen overkomen zijn. Je zit rustig te eten en dan gaat de telefoon. Een stem aan de andere kant van de lijn meldt een geweldige aanbieding voor u te hebben. U bent de uitverkorene om voor een klein bedrag een aantal weken de krant te lezen.

Of iemand vertelt met een vriendelijke stem dat men bereid is om geheel gratis uw hypotheek, levensverzekering of pensioen door te rekenen. Als ik de telefoon aanneem en men biedt mij deze gratis activiteiten aan, dan bedank ik hartelijk voor de eer en vervolg de maaltijd.

Dergelijke telefoontjes verstoren wel de maaltijd en ik stoor mij er ook aan, maar het brengt mij er niet toe om er gehoor aan te geven. Het zijn ook geen oproepen van levensbelang. Je mag de zaken natuurlijk goed regelen, maar dat doe ik niet op basis van telefonische oproepen.

Ten diepste hebben deze oproepen geen grote impact op mij. De oproep die Jezus doet aan het adres van Simon, Andreas, Jakobus en Johannes is van een heel andere orde. Die oproep heeft wel degelijk een grote impact op het leven van deze mannen.

Met de roeping van Zijn discipelen breekt er een nieuw tijdperk aan voor Jezus. Hij begint in het openbaar met de verkondiging van de komst van het Koninkrijk van God. Jezus begint met deze verkondiging niet in het godsdienstige centrum van Israël, in Jeruzalem, waar de tempel stond, maar in Galilea.

Het Galilea van de heidenen zoals Jesaja eerder geprofeteerd had. Het gebied van de stammen Zebulon en Naftali in het Noorden van Israël. Het is dit gebied dat in 734 voor Christus zwaar te leiden had onder de bezetting door de Assyriërs.

Het volk woonde toen in duisternis en in de schaduw van de dood. Het volk daar in het Noorden van Israël had te maken met verdrukking. We zien die beelden soms op de televisie van volken die moeten leven in een bezet land. We horen dan berichten van verkrachtingen, roof, moord en etnische zuiveringen.

De bewoners van Noord-Israël werden gedeporteerd naar Assur en vreemden namen hun huizen en dorpen in bezit. Naast deze lichamelijke en materiële kwellingen, was er ook duisternis door het geestelijk verval.

De inwoners van de gebieden Zebulon en Naftali stonden onder invloed van die vreemde bezetters. Het was een streek met mensen van allerlei komaf. Allerlei invloeden van godsdiensten. Door het gebied was ook een handelsweg. Er trokken mensen langs van Damascus naar Egypte en omgekeerd. Handelaren en militairen.

Ook zij lieten zo hun sporen na bij de bevolking van Zebulon en Naftali. Het Galilea van de heidenen werd het genoemd. Een streek waar men vanuit Jeruzalem niet zo graag naar toeging.

En toch lezen we van Jezus dat Hij Judea achter zich laat en uitwijkt naar Galilea. Opnieuw moet Jezus vluchten voor een Herodes. Nu voor Herodes Antipas. Eerst moest Jezus als kind vluchten voor de kindermoordenaar Herodes de Grote. Hij liet alle kinderen van twee jaar en jonger in Bethlehem doden.

Jezus vluchtte toen met Zijn ouders naar Egypte.

Nu moet Hij opnieuw vluchten. Zijn wegbereider, Johannes de Doper, is gevangen genomen door Herodes Antipas. Aangezien Jezus' tijd daarvoor nog niet gekomen is, wijkt Hij uit naar het Noorden. Naar het heidense gebied.

In Nazareth waar Hij opgegroeid was, moesten de bewoners niet zoveel van Jezus hebben. Een profeet wordt in zijn eigen stad niet geëerd. Als Hij daar in de synagoge een toespraak heeft gehouden, tracht men Hem in een afgrond te duwen, echter zonder succes.

Jezus gaat daarop wonen in Kafarnaüm. Daarmee gaat de eerdergenoemde profetie van Jesaja in vervulling. Daar begint Jezus te verkondigen dat het Koninkrijk van God nabij gekomen is.

Het zijn dezelfde woorden die ook Johannes de Doper, de wegbereider van Jezus, gebruikte. Johannes zit gevangen en nu neemt Jezus zijn taak als heraut van de komst van het Koninkrijk over. Maar Jezus is meer dan Johannes. Jezus spreekt met macht.

Daar in het duistere gedeelte van Israël roept Jezus de mensen op tot bekering. Ze moeten zich omdraaien op de verkeerde weg die ze bewandelen, om zich toe te wenden naar het licht. Ze moeten niet dwalen in het duister, maar zich omkeren naar het licht.

In de beschrijving die Johannes ons van het evangelie geeft, noemt Jezus zichzelf nadrukkelijk het Licht van de wereld. Dat is de vervulling van de profetie van Jesaja. Het volk dat in duisternis leefde, zag een schitterend licht.

Prachtig is dat om te zien hoe mensen door de Geest gedreven honderden jaren van te voren mochten getuigen en profeteren van de Zoon van God die het licht in de duisternis van onze verloren wereld zou brengen.

De Here Jezus Christus is het licht in de duisternis. Hij brengt mensen het goede nieuws dat de duisternis aan haar eind is gekomen. Het lijden zal snel voorbij zijn. De messiaanse tijd breekt aan. Maar daarbij past ook een leven dat in overstemming is met het Koninkrijk van God.

Stoppen met haat en wraak. Stoppen met hoererij en overspel. Stoppen met machtsspelletjes en geldklopperij. Bekeert u. Deze oproep wil Jezus alom verspreiden en Hij verzamelt daartoe mensen om zich heen.

We lezen dat eerst Simon en Andreas geroepen worden. Ze waren druk aan het werk. Ze gooiden hun netten in het water om vis te vangen. Jezus roept hen op om met Hem mee te gaan. Hij wil hen vissers van mensen maken.

Of dit alle woorden van Jezus aan Simon en Andreas waren, wordt ons niet meegedeeld door Mattheüs. Wel lezen we dat Simon en Andreas meteen hun netten achter lieten en Jezus volgden.

Onbegrijpelijk eigenlijk. Die netten waren hun bron van inkomsten. Daar moesten ze hun geld mee verdienen. We lezen niet dat ze die netten aan anderen geven of eerst netjes thuis op bergen. Nee, meteen laten ze hun netten achter en volgen Jezus.

Als ze een stukje verder gelopen zijn, komen ze Jakobus en Johannes tegen, die samen met hun vader in de boot hun netten aan het boeten zijn. Ook hier dezelfde opvallende reactie.

Jakobus en Johannes stappen op Jezus' roepstem uit de boot en laten hun

vader met de boot achter. Verderop in het Evangelie (hoofdstuk 19: 27) lezen we dat Petrus zegt dat ze alles achter gelaten hebben en Jezus gevolgd zijn.

Jezus sprak blijkbaar met macht en overtuiging. Probeer u zich eens in te denken wat het voor de discipelen geweest moet zijn. U staat de koeien te melken en u wordt opgeroepen om Jezus te volgen.

U bent bij iemand het huis aan het schoonmaken en u wordt opgeroepen om gelijk met Jezus mee te gaan. Niet eerst naar huis om daar van alles eerst te regelen. Nee, meteen meegaan.

Waarschijnlijk hebben Simon, Andreas, Jakobus en Johannes niet geweten wat hen te wachten stond. Het volgen van Jezus bleek hen echter niet zomaar rechtstreeks zonder slag of stoot in het Koninkrijk van God te brengen.

Ze moesten eerst hun bron van bestaan opgeven om Jezus te volgen. Maar de weg die ze achter Jezus aan moesten gaan, was ook lang niet altijd gemakkelijk. Ze volgden immers een Meester die al twee keer had moeten vluchten. Ze volgden een Meester die ook vervolgd werd.

Het achterlaten van de netten was niet gelijk een geweldige promotie. Jezus riep hen zonder een berekening van de pensioenbreuk. Zonder lijfrentepolis of levensverzekering.

Het volgen van Jezus betekende voor de leerlingen kruisdragen in de voetsporen van hun Meester. Natuurlijk niet met dezelfde heftigheid, maar wel ook kruisdragen.

De Here Jezus kwam om te dienen. Zijn leerlingen zullen in zijn voetsporen dan ook niet heersen, maar ook dienen. Ze zullen moeten dienen om met daad en Woord getuigen te zijn van wat ze van hun Meester geleerd hebben. Vissers van mensen zullen ze worden.

Niet dat ze mensen in hun netten moeten verstrikken en zo als het ware in de val lokken. Maar wel dat ze het mogen en moeten vertellen dat er een Licht opgegaan is in de duisternis.

‘Volg Mij’, zei Jezus tot hen. Meteen lieten ze alles achter. Ik vroeg u al om u eens voor te stellen wat het voor hen betekenen zou. We willen echter nog een stap verder gaan. Het woord van Jezus klinkt vanmiddag ook tot u, tot jou en

tot mij. Volg Mij.

Wat doen we daarmee, gemeente? Laten we het langs ons heen gaan? Hebben we het te druk met ons levensonderhoud? Of misschien spannen we ons heel erg in om te ontspannen. Is onze agenda gevuld met allerlei verplichtingen op sportscholen en bij culturele ontmoetingen?

Op zich is daar niets mis mee, maar zijn we bereid om als de leerlingen van Jezus meteen met Hem mee te gaan? Zijn we bereid om misschien nog niet eens alles, maar toch in ieder geval iets op te geven om Hem te volgen?

Misschien hebben ze in de gemeente u ook nodig. Samen dienen we er immers onze schouders onder te zetten. Samen zijn we gemeente van onze HEER.

Zijn we bereid om Jezus te volgen? Willen we tijd vrij maken om Hem te dienen? Willen we ons beschikbaar stellen om onze naaste te dienen? Wat u voor de minste broeders of zusters doet, doet u voor Jezus Christus.

Maar ook financieel. Zijn we bereid een deel van ons bezit in te leveren voor de dienst aan Christus? Willen we delen met de mensen die tekort komen?

Volg Mij! Woorden die ons wakker schudden in de sleur van het leven. Woorden die de deur van ons zo vertrouwde leventje op een kier zetten. Want als we Hem volgen, waar komen we dan terecht?

Er zit natuurlijk een onzekere factor in het volgen van iemand. Als je zelf het stuur in handen hebt, kun je de bestemming bepalen, maar volgen is geleid worden.

We zijn afhankelijk van degene die we volgen. We zullen hem moeten vertrouwen en we zullen gehoorzaam moeten zijn. Drie kernwoorden bij het volgen van Jezus.

Weten wij ons van Hem afhankelijk? Vertrouwen wij Jezus? Willen we Hem gehoorzamen?

Over het eerste hoeven we, denk ik, niet zoveel te zeggen. We zijn geheel van Hem afhankelijk. Zonder Hem dwalen we in de duisternis. Is ons leven doelloos en zinloos. Zonder Hem zijn we onverloste mensen. Zonder de Redder van de wereld zijn we verloren in schuld.

Dan het tweede punt: vertrouwen we Jezus? Als we Hem niet zouden kunnen vertrouwen, wie dan wel. Hij die de weg, de waarheid en het leven is. We kunnen Hem volledig vertrouwen. Laten we Hem het stuur maar in handen geven.

Tot slot de vraag of we Hem willen gehoorzamen? Misschien is dat nog wel het moeilijkst. Misschien is het wel een levenslange worsteling. De geest is misschien gewillig, maar het vlees is zwak. Laten we blijven bidden om het werk van de Heilige Geest in ons leven.

Dat Hij ons wil leren om onze Meester te volgen. Om Zijn roepstem te gehoorzamen. Gemeente, Hij brengt licht in onze duisternis. Hij geeft met Zijn leven ons het eeuwige leven. Volg Hem. Dien Hem. U krijgt er geen spijt van.

Amen.